

Nr 25.

Ankom till riksdagens kansli den 19 april 1934 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av vissa motioner, avseende ändringar i gällande tulltaxa.

(1:a avd.)

Till bevillningsutskottet hava hänvisats åtskilliga motioner, avseende ändringar i gällande tulltaxa. Av dessa motioner har det syntts utskottet lämpligt att i ett betänkande behandla följande, nämligen:

motionen nr 105 i andra kammaren av herr *Nylander*, om ökat tullskydd för vissa arbeten av kork eller korkavfall;

motionen nr 229 i andra kammaren av herr *Leffler*, om ökat tullskydd för spindelband av bomull till spinnerimaskiner;

motionen nr 418 i andra kammaren av herr *Hansson* i Örebro, om minskat tullskydd för diagonalstickad sammet;

motionen nr 111 i andra kammaren av herr *Hagberg* i Malmö, angående tullskyddet för slipskivor, polerpapper och polerduk;

motionen nr 110 i andra kammaren av herr *Hagberg* i Malmö, om ökat tullskydd för vissa slag av golv- och väggplattor;

motionen nr 237 i andra kammaren av herr *Linnér*, om ändring av tulltaxans bestämmelser rörande väggplattor; samt

motionen nr 228 i andra kammaren av herr *Leffler*, om viss ändring av tulltaxans rubrik angående isoleringsflaskor.

Beträffande motiveringen för de framställda yrkandena, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, får utskottet hänvisa till motionerna.

Vid behandlingen av motionerna har utskottet anlitat byråchefen i generaltullstyrelsen T. Alsén såsom sakkunnig.

Grövre arbeten av korkavfall. I motionen II:105 av herr *Nylander* har hemställts, »att riksdagen måtte besluta, att tullen för tulltaxerubrik 354 från dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes, måtte återställas till sitt förutnämnda belopp 10 kronor för 100 kilogram».

Under nr 354 (stat.nr 802) i gällande tulltaxa upptagas arbeten av kork eller korkavfall: block, plattor, rör, formstycken och andra dylika grövre

arbeten av korkavfall med en tull av 5 kronor per 100 kilogram. Tullsatsen utgjorde ursprungligen 10 kronor per 100 kilogram men nedsattes genom 1925 års handelsavtal med Spanien till sitt nuvarande belopp.

In- och utförseln av dessa artiklar utgjorde under åren 1930—1933:

	I n f ö r s e l		U t f ö r s e l	
	ton	1,000 kr.	ton	1,000 kr.
1930	145	89	74	66
1931	481	208	137	107
1932	118	76	120	115
1933	103	64	167	181

Till stöd för den föreslagna tullförhöjningen har motionären anfört i huvudsak följande.

Den i avtalet med Spanien medgivna tullnedsättningen hade blivit särskilt kännbar för de svenska tillverkarna av korkplattor, på grund av att de utländska fabrikerna numera infört samma moderna metoder, som de svenska fabrikerna redan förut tillämpat och varigenom vikten per kubikmeter korkplattor nedbringats från 200—250 kilogram till cirka 120 kilogram. Då under åren 1930—1932 någon import från Spanien endast redovisats för sistnämnda år, kunde den medgivna tullnedsättningen icke hava fått någon betydelse för detta land.

Utskottet.

Såsom framgår av ovan anförda sifferuppgifter är införseln av artiklar, hänförliga till ifrågavarande tulltaxenummer, jämförelsevis obetydlig, ett förhållande som för de sista årens vidkommande får sättas i samband med den minskade byggnadsverksamheten. Då det visat sig vara av intresse för den inhemska industrien, att den tidigare gällande tullsatsen, motsvarande omkring 15 procent av medelvärdet för importen, återinföres, och då en sådan ändring icke synes giva anledning till betänkligheter, har utskottet funnit sig kunna tillstyrka bifall till motionen.

Spindelband till spinnerimaskiner. I motionen II:229 av herr Leffler har hemställts, att riksdagen måtte besluta, att »spindelband av bomull till spinnerimaskiner måtte vid tullbehandlingen hänföras till stat.nr 1085 med en tullsats av 200 kronor per 100 kilogram».

Under nr 545 i gällande tulltaxa (stat.nr 1083—1086) upptagas band, ej hänförliga till annat nummer etc., icke innehållande silke, med tull av 200 kronor per 100 kilogram. För tekniskt bruk avsedda artiklar, ej särskilt nämnda, icke innehållande silke, inrymmas under tulltaxenr 565 (stat.nr 1113—1116) med tull av 35 kronor per 100 kilogram. Till statistiskt nummer 1114 hava hänförts sådana spindelband av bomull till spinnerimaskiner, som avses i motionen.

Till stöd för det i motionen framställda förslaget har anförts, att ifrågavarande spindelband, vilka i allmänhet hava en bredd av 17—18 millimeter, tidigare tulltaxerats såsom vanliga band med en tull av 200 kro-

nor per 100 kilogram, med vilket tullskydd en inhemsk tillverkning vore möjlig. Med nu tillämpad praxis vid tulltaxeringen hade den inhemska tillverkningen ett skydd av knappt 4 procent av värdet, vilket måste anses otillräckligt. Följden hade också blivit, att den inhemska tillverkningen icke kunnat göra sig gällande i konkurrensen med utländska fabriker.

Hela införseln av artiklar, hänförliga till stat.nr 1114, har under senare år utgjort:

	Ton	1,000 kr.
1930.....	48	240
1931.....	49	198
1932.....	21	110
1933.....	16	80

Huru mycket härav, som belöper sig på spindelband till spinnerimaskiner, kan icke angivas, men enligt vad från sakkunnigt håll upplysts kan den inhemska konsumtionen icke uppskattas till mer än några tusen kilogram per år.

Enligt uppgift från en inhemsk fabrik, som tillverkar spindelband till spinnerimaskiner, uppgå materialkostnader och vävlön för närvarande till 7 kronor 40 öre per 100 meter band av en vanlig typ, under det att motsvarande band kunna köpas utifrån för ett pris av 5 kronor 20 öre per 100 meter. Bandens vikt har uppgivits utgöra 1.7 kilogram per 100 meter (inklusive materialförlust). I tekniskt avseende synes ingen sådan åtskillnad föreligga, som motiverar den nuvarande skillnaden mellan tullen å här ifrågavarande band och tullen å andra likartade bandartiklar. Visserligen skulle ett bifall till motionen medföra en fördyring av en av textilindustriens förbrukningsartiklar, men då den inhemska fabrikationens fortbestånd synes vara av större betydelse för nämnda industri än den merkostnad tullhöjningen skulle medföra, har utskottet ansett sig böra tillstyrka en omläggning av principen för tulltaxeringen av ifrågavarande spindelband, så att de i detta avseende bliva likställda med andra bomullsband.

Utskottet.

Diagonalstickad sammet. I motionen II:418 av herr Hansson i Örebro har hemställts, »att riksdagen ville besluta sådan ändring i gällande tulltaxa, att diagonalstickad sammet — nuvarande tulltaxenr 1174 — åsattes samma tull som taxenr 1189, avseende tofflor av nämnda material».

Sådan s. k. diagonalstickad sammet, som avses i motionen, utgöres av sammetsvävnad, vilken genom stickning i diagonal riktning sammanfogats med ett underlag av vadd, och hänföres enligt nu gällande bestämmelser till gruppen för kläder och andra sömnadsarbeten, ej särskilt nämnda, tulltaxenr 611 (stat.nr 1174), med en tull av 350 kronor per 100

kilogram, under det att tofflor, i vilka dylik vävnad ingår såsom överdel, äro hänförliga till tulltaxenr 625 (stat.nr 1188 eller 1189 allt efter sulans beskaffenhet), med tull av 150 kronor per 100 kilogram.

Till stöd för förslaget har motionären anfört i huvudsak följande.

I tulltaxenr 459 (stat.nr 992) upptoges bland annat sammanklistrade vävnader för användning inom skofabrikationen med en tull av 25 kronor per 100 kilogram. Hit hänfördes en för toffeltillverkning använd sammetsvävnad, som genom klistring förenats med ett underlag av vadd. Hade däremot de båda materialerna förenats genom stickning, bleve varan hänförlig till tulltaxenr 611 (stat.nr 1174), med tull av 350 kronor per 100 kilogram. Tullskillnaden stode icke i förhållande till den olika bearbetningen. Det oproportionerliga framträdde desto tydligare därigenom, att tullen å av dylik vävnad tillverkade tofflor enligt tulltaxenr 625 (stat.nr 1189) utginge med endast 150 kronor per 100 kilogram. En avsevärt ökad tillverkning inom landet av ifrågavarande slag av tofflor skulle kunna möjliggöras genom en mera tillfredsställande avvägning av tullsatserna för ifrågavarande hel- respektive halvfabrikat.

Utskottet.

Tullen å det i motionen omförmälda, för tillverkning av tofflor avsedda material står uppenbarligen icke i lämplig relation till tullen å den färdiga varan. Då enligt vad utskottet inhämtat övertyget ingår med omkring 30 procent i de färdiga tofflornas vikt, motsvarar tullen enbart å ifrågavarande halvfabrikat 70 procent av tullskyddet för tillverkningen av detta slag av tofflor.

Det synes emellertid kunna ifrågasättas, huruvida en ändring lämpligen bör vidtagas på det sätt motionären föreslagit. I detta hänseende må till en början erinras, att industriens önskemål icke skulle bliva fullt tillgodosedda, även om ifrågavarande varuslag, diagonalstickad sammet, särskilt anges i tulltaxan. Det har nämligen för utskottet uppgivits, att för ifrågavarande ändamål avsett material ofta utgöres av annan vävnad än sammet ävensom att sådan stickning, med vilken övertyget förenas med vaddunderlaget, ofta icke är av beskaffenhet att kunna karakteriseras som »diagonalstickning».

Såsom ovan erinrats ingå sådana tofflor, för vilkas tillverkning ifrågavarande vävnad användes, under tulltaxenr 625 med tull av 150 kronor per 100 kilogram. Det lär inom skoindustrien vara en allmän uppfattning, att tullskyddet för hela denna gren av skotillverkningen är otillfredsställande med hänsyn till bland annat tullbelastningen å halvfabrikaten, en uppfattning vars berättigande torde hava belysts vid den utredning 1928 års tullkommitté låtit verkställa. Till följd härav kan ifrågasättas, huruvida icke nu föreliggande tullfråga lämpligen bör upptagas till övervägande i samband med en reglering av tullsatserna för skoindustrien. I varje fall utgör denna omständighet ett ytterligare skäl mot att nu beträffande ett enda halvfabrikat vidtaga en ändring i tulltaxan.

Med hänsyn till vad sålunda anförts har utskottet funnit sig böra avstyrka bifall till motionen.

Slipskivor, slippapper och polerduk. I motionen II:111 av herr Hagberg i Malmö har hemställts, »att riksdagen ville besluta, att tullen å de till tulltaxans nr 649 hänförliga artiklar sättes till 15 procent av värdet samt å de till nr 661 och 662 hänförliga till 20 procent av värdet».

Till nr 649 (stat.nr 1221) i gällande tulltaxa hänföras vissa slag av konstgjorda slip-, bryn- och polerstenar, med tull av 25 kronor per 100 kilogram. Nr 661 (stat.nr 1242) upptager smärgel-, glas-, sand- och annat slip- eller polerpapper, även nedskuret, utstansat eller på annat sätt tillformat, med tull av 7 kronor per 100 kilogram, och nr 662 (stat.nr 1243) polerduk, jämväl i tillklippta, tillskurna eller utstansade stycken, även med sömnadsarbete, med tull av 25 kronor per 100 kilogram.

Sveriges in- och utförsel av ifrågavarande slipmaterialier ävensom den inhemska tillverkningen därav framgår av efterföljande sammanställningar:

Stat. nr		I n f ö r s e l		U t f ö r s e l	
		ton	1,000 kr.	ton	1,000 kr.
(slipskivor)	1221 1928	241	1,445	134	427
	1929	315	1,075	144	435
	1930	319	1,063	95	295
	1931	201	679	67	201
	1932	187	731	74	200
(slippapper)	1242 1928	84	59	263	168
	1929	81	191	251	162
	1930	112	217	283	192
	1931	117	226	258	156
	1932	59	179	292	175
(polerduk)	1243 1928	80	308	9	29
	1929	75	301	10	32
	1930	78	322	15	49
	1931	64	269	13	47
	1932	48	232	6	22

Anm. År 1932 fördelade sig införselvärdet på de viktigaste inköpsländerna sålunda:

Stat. nr 1221: U. S. A. 589,000, Tyska riket 84,000, Norge 28,000, Tjeckoslovakien 18,000 och Storbritannien 7,000 kronor.

» » 1242: U. S. A. 101,000, Tyska riket 50,000, Schweiz 10,000, Frankrike 7,000, Danmark 6,000 och Storbritannien 5,000 kronor.

» » 1243: U. S. A. 142,000, Tyska riket 45,000, Storbritannien 31,000 och Schweiz 12,000 kronor.

Utförseln samma år ägde rum i smärre poster till ett flertal länder, företrädesvis de nordiska.

Inhemsk tillverkning.

Stat. nr		Antal arbets- ställen	Personal		Tillverk- ningsvärde 1,000 kr.
			förvalt- nings-	arbe- tare	
1221, 1242	1928.....	6	47	140	2,115
och 1243	1929.....	6	55	152	2,419
	1930.....	6	56	149	2,398
	1931.....	6	56	146	2,039

I motionen framhålles, att huvudskälet till den ogynnsamma relationen mellan import och förbrukning finge sökas i de rådande tullförhållandena. Sålunda utgjorde tullen i procent av importmedelvärdet år 1932 för slipskivor 6.4 procent, för polerpapper 2.3 procent och för polerduk 5.2 procent. Därtill komme, att bristen på differentiering reducerade tullskyddet för de lättare artiklarna, vilket särskilt gynnade importen av mindre slipskivor samt polerpapper och polerduk av mindre kornstorlek.

Utskottet.

Vad till en början beträffar slipskivor kan icke förnekas, att tullskyddet vid tillämpning av viktull kommer att utfalla rätt ojämnt, vilket i allmänhet är förhållandet i större eller mindre grad vid tillämpning av specifika tullar å andra än ensartade varuslag. Emellertid har riksdagen på grund av de kända olägenheter, som äro förknippade med värdetullarna, ansett sig böra i möjligaste mån begränsa deras användning. I här förevarande fall torde de mindre skivorna, beträffande vilka viktullen ur skyddssynpunkt ställer sig särskilt ogynnsam, icke kunna tillmätas sådan betydelse, att med hänsyn därtill övergång till värdetull för ifrågavarande varuslag kan anses motiverad. Med avseende å den tullförhöjning, som skulle inträda i och med den föreslagna tullsatsen, måste densamma ingiva betänkligheter i betraktande av att slipskivan utgör ett viktigt hjälpmedel inom järn- och metallindustrien. För utskottet har uppgivits, att ett av våra större, företrädesvis för export arbetande industriföretags import av slipskivor under de senare åren i regel utgjort omkring 40 procent av hela landets införsel. Då en tullförhöjning måste verka fördyrande å ifrågavarande för exportföretagen viktiga förbrukningsartiklar, synes en sådan icke böra vidtagas utan tvingande skäl. Då vidare landets behov av slipskivor under de senare åren i ökad omfattning tillgodosetts från inhemska fabriker och den största konkurrensen gör sig gällande från ett land, som har högre arbetskostnader än den svenska tillverkningen har att vidkännas, synas övervägande skäl tala för att nu icke vidtaga någon ändring av gällande tullsats. Utskottet har alltså funnit sig böra avstyrka bifall till motionen i denna del.

I förhållande till slipskivor intaga slip- eller polerpapper samt polerduk i tullhänseende en olika ställning så tillvida, att vid tillverkning av de senare i stor utsträckning användas tullpliktiga materialier, såsom papper, duk och lim, med tull av respektive 10, 40 och 20 kronor per 100 kilogram,

under det att i slipskivor ingå huvudsakligen tullfria beståndsdelar. Vikten av de i polerpapper och polerduk ingående tullpliktiga beståndsdelarna i förhållande till den färdiga varans vikt är växlande allt efter finleksgraden av det använda slipmaterialet. En verkställd undersökning i fråga om slippapper av sex gängse kvaliteter har givit vid handen, att, efter avdrag av tullen å halvfabrikaten, nettotullskyddet i tre fall växlat mellan 0.8 och 1.8 procent och att i tre fall tullen å halvfabrikaten överstigit tullen å den färdiga varan. Beträffande polerduk av tre olika finleksgrader har nettotullskyddet i två fall motsvarat respektive 2.2 och 6.4 procent av försäljningspriset, medan i ett fall tullen å halvfabrikaten överstigit tullen för den färdiga varan. Nu anförda förhållanden har utskottet funnit innefatta goda skäl för en förbättring av det nuvarande tullskyddet. Anledning att i fråga om dessa artiklar övergå till värdetull synes i än mindre grad föreligga än beträffande slipskivor. Med avseende å tullhöjningens storlek har det synts utskottet skäligt, att de nu gällande tullsatserna höjas för slip- eller polerpapper, nr 661, från 7 till 10 kronor per 100 kilogram samt för polerduk, nr 662, från 25 till 35 kronor per 100 kilogram.

Golv- och väggplattor. Rörande golv- och väggplattor har hemställts dels i motionen II: 110 av herr Hagberg, »att riksdagen med ändring av gällande tulltaxa i vad den avser tullsatsen vid statistiskt nummer 1271, tulltaxenummer 682, enfärgade, oglaserade golv- och väggplattor av mindre tjocklek än 3 centimeter ville besluta att höja densamma från 2 till 5 kronor per 100 kilogram»;

dels ock i motionen II: 237 av herr Linnér, »att riksdagen måtte besluta, att den nuvarande anmärkningen under tulltaxans nr 680 och 681 får följande lydelse: S. k. klyvstenar, vilkas tjocklek i okluvet skick uppgår till 3 centimeter eller däröver, tulltaxeras enligt den tullposition, till vilken de i kluvet skick skola hänföras,

att en ytterligare differentiering med avseende på tjockleken vidtages för väggplattor i så måtto, att samtliga plattor under 3 centimeter uppdelas i tvenne grupper med en gräns vid 1 centimeter med bibehållande av de nuvarande tullsatserna för plattor av tjocklek mindre än 3 centimeter till och med 1 centimeter och dubbling av tullsatserna för plattor av mindre tjocklek än 1 centimeter, samt

att en anmärkning liknande den ovan först angivna infogas under de rubriker, som omfatta plattor av tjocklek mindre än 3 centimeter till och med 1 centimeter».

I fråga om dessa artiklar innehåller gällande tulltaxa följande bestämmelser:

Tull
för 100 kg
kronor

Golv- och väggplattor:

av 3 cm tjocklek eller däröver:

680	oglaserade och enfärgade	T	0: 35
681	glaserade eller flerfärgade	T	1: —

Anm. Hit hänföres jämväl sådana klyvstenar, vilkas tjocklek i okluset skick uppgår till 3 cm eller däröver.

av mindre tjocklek:

oglaserade:

682	enfärgade	T	2: —
683	flerfärgade	T	16: —

glaserade:

684	enfärgade	T	10: —
685	flerfärgade	T	16: —

Anm. Därest ett och samma kolli innehåller golv- och väggplattor av skilda slag, underkastade olika tullavgifter, tillämpas den högsta tullsatsen för hela innehållet.

In- och utförseln under åren 1930—1932 av de artiklar, som avses i motionerna, utgjorde:

Stat. nr		I n f ö r s e l		U t f ö r s e l	
		ton	1,000 kr.	ton	1,000 kr.
1271	1930	5,279	892	—	—
(tulltaxenr 682)	1931	4,384	691	12	3
	1932	1,919	344	16	3
1272	1930	9	3	—	—
(tulltaxenr 683)	1931	23	6	—	—
	1932	7	2	—	—
1273	1930	1,209	454	100	25
(tulltaxenr 684)	1931	922	308	306	91
	1932	339	141	298	83
1274	1930	19	17	19	10
(tulltaxenr 685)	1931	15	14	44	19
	1932	29	18	35	15

Den ojämförligt största införseln äger rum från Tyskland.

Motionärernas förslag, som endast beröra golv- och väggplattor av mindre än 3 centimeters tjocklek, innebära, dels att tullsatsen för oglaserade, enfärgade plattor (golvplattor), nr 682, skulle höjas från 2 till 5 kronor per 100 kilogram, dels att beträffande glaserade plattor (väggplattor), nr 684 och 685, en ytterligare tjockleksgräns, nämligen vid 1 centimeter, skulle

införas, med bibehållande av de nuvarande tullsatserna för plattor av mindre än 3 till och med 1 cm tjocklek men med en fördubbling av tullen för plattor av mindre tjocklek än 1 cm, dels ock att den till nr 680 och 681 fogade anmärkning angående s. k. klyvstenar skulle ändras till sin avfattning, så att tjockleken, i stället för att såsom nu beräknas på stenarna i okluset skick, skulle beräknas efter stenarnas tjocklek såsom kluvna. Enahanda anmärkning skulle också intagas under nr 682—685.

Till stöd för förslagen hava motionärerna anført bland annat följande.

Beträffande oglaserade, enfärgade plattor (golvplattor) hade den nuvarande tullsatsen icke avvägt med hänsyn till den inhemska industriens behov av tullskydd, enär någon tillverkning inom landet av sådana plattor icke förekom vid tiden för tullsatsens tillkomst. Denna tullsats hade ursprungligen fastställts till 3 kronor per 100 kilogram men nedsatts i samband med traktatförhandlingarna med Tyskland år 1906 till 2 kronor per 100 kilogram. Från de exporterande ländernas sida tillämpades en prispolitik, genom vilken, trots deprecieringen av den svenska valutan, de inhemska fabrikanterna, vilka hade att räkna med avsevärt högre arbetskostnader, försatts i ett läge, som allvarligt hotade utvecklingen av den inhemska industrien. Denna skulle eljest hava förutsättningar att utvidga sin verksamhet och bereda ökade arbetstillfällen. Till denna brydsamma situation hade i hög grad bidragit en allt mera framträdande tendens från exportörernas sida att avsevärt nedbringa plattornas tjocklek för att minska frakt- och tullkostnader, en företeelse som även och i särskilt hög grad gällde glaserade plattor (väggplattor).

Den i form av anmärkning till nr 680 och 681 intagna bestämmelsen av innebörd, att beträffande s. k. klyvstenar tjockleken av stenarna i okluset skick skulle vara avgörande för tulltaxeringen, hade i hög grad varit ägnad att eludera det avsedda tullskyddet. Dessa klyvstenar, vilka utan svårighet läte dela sig, infördes nämligen i tjocklek av 3 centimeter eller däröver och droge sålunda en tull av 1 krona per 100 kilogram. De användes i stället för tunna väggplattor, vilka hade en tull av 10 kronor per 100 kilogram. Bestämmelsen hade tillkommit såsom ett medgivande i 1911 års handelstraktat med Tyskland och sedermera kvarstått.

Vad först beträffar oglaserade plattor (golvplattor) motsvarar den nuvarande tullen för plattor av normal dimension (150 × 150 × 14 à 15 mm) med en vikt av 33 à 35 kilogram per kvadratmeter enligt vad som uppgivits omkring 12 procent av försäljningspriset här i landet. Med hänsyn till den starkt ökade utländska konkurrensen och den inhemska industriens större produktionskostnader, vilka faktorer icke synas hava neutraliserats av den svenska valutans depreciering, torde en förstärkning av den inhemska industriens ställning få anses erforderlig, för att den skall kunna göra sig gällande i konkurrensen gent emot utlandet. Såsom en naturlig åtgärd i sådant syfte synes i första rummet den för ifrågavarande plattor gällande tullsatsen böra återställas till det belopp, varmed tullen ursprungligen utgick, nämligen 3 kronor per 100 kilogram. Givet är emellertid att den tendens, som uppgives hava allt mera gjort sig gällande från de konkurrerande ländernas sida att i möjligaste mån nedbringa plattornas tjock-

Utskottet.

lek, måste ytterligare försämbra den inhemska industriens redan av andra skäl svaga ställning i konkurrenshänseende. Till belysande härav må anföras, att under det, såsom ovan anförts, 1 kvadratmeter plattor av normal tjocklek väger 33 à 35 kilogram, vikten vid en tjocklek av 12 respektive 8 millimeter nedgår till 28 respektive 20 kilogram. För att motverka nämnda tendens, som även ur hållfasthetssynpunkt icke synes böra befordras, kunde möjligen ifrågasättas, huruvida icke en ändring av grunden för tullberäkningen borde vidtagas, så att tullen utginge efter ytenhet i stället för efter vikt. Av tulltekniska skäl torde emellertid en sådan ändring icke kunna förordas.

Utskottet har även tagit i övervägande, huruvida en uppdelning av rubrikerna för oglaserade plattor (golvplattor) lämpligen borde vidtagas och en högre tull åsättas tunnare plattor. Då emellertid i fråga om plattor för golvbeläggning större fordringar måste uppställas på hållfasthet än beträffande glaserade plattor (väggplattor), torde ett allt för starkt nedbringande av golvplattornas tjocklek icke behöva befaras. Då härtill kommer, att vid en i ovan angivet syfte vidtagen uppdelning av rubrikerna för sistnämnda slag av plattor samma dimensionsgräns ej skulle kunna fastställas som för väggplattor, och en allt för långt driven specialisering av tarifftekniska skäl bör undvikas, har utskottet ansett, att det marknadsydd, varav den inhemska produktionen under nu rådande förhållanden kan vara i behov, lämpligen bör anordnas i form av en tilläggstull för till nr 682 hänförliga plattor. Denna synes böra fastställas till 2 kronor per 100 kilogram, varigenom den sammanlagda tullen skulle komma att utgöra 5 kronor per 100 kilogram.

I fråga om glaserade plattor (väggplattor), av vilka enfärgade äro de allmännast förekommande, har upplysts, att de svenska plattorna vanligen hålla en tjocklek av 9 à 10 millimeter och en vikt av 0.4 kilogram per stycke, under det att tyska och tjeckiska exportplattor ofta hava en tjocklek av endast 4 à 5 millimeter och en vikt av 0.23 kilogram per stycke. Beträffande dessa plattor synes en anpassning efter handelskutymens riktlinjer lämpligen böra åvägabringas genom införandet — i anslutning till vad i motionen II: 237 föreslagits — av särskilda tullsatser för de tunnare plattorna. Till undvikande av svårbedömliga gränsfall synes dimensionsgränsen böra sättas vid en tjocklek av 9 millimeter, såsom varande sällsynt i fråga om utländska plattor. I betraktande av de uppgivna vikterna synes praktiskt taget likställighet i tullskyddshänseende mellan tjockare och tunnare plattor vinnas, därest, vid bibehållande av de nuvarande tullsatserna för tjockare plattor, beträffande vilka icke ifrågasatts någon ändring, tullsatserna för de tunnare plattorna sättas för enfärgade till 18 kronor och för flerfärgade till 28 kronor per 100 kilogram.

Till säkerställande av tullsatserna för väggplattor lär den efter nr 681 i gällande tulltaxa intagna bestämmelsen angående beräkningen av tjock-

leken hos klyvstenar böra ändras, så att tjockleken hos stenarna i kluvet skick lägges till grund för tulltaxeringen. Då emellertid på grund av i stenarna befintliga kanaler tjockleken kan förete växlingar, synes den minsta tjockleken böra vara utslagsgivande i berörda hänseende. Enär bestämmelsen äger generell tillämpning beträffande golv- och väggplattor, synes anmärkningen lämpligen böra erhålla sin plats efter taxenr 685.

Isoleringsflaskor. I motionen II:228 av herr Leffler har hemställts, »att riksdagen måtte besluta, att texten till stat. nr 1308 tulltaxenr 714 erhåller följande kompletterade lydelse: Isoleringsflaskor, ävensom färdiga, lösa glas därtill såväl som lösa hylsor till isoleringsflaskor (hylsa med bröst och bägare)».

S. k. isoleringsflaskor samt lösa glas till sådana flaskor hänföras till nr 714 (stat. nr 1308) i gällande tulltaxa. Grundtullen vid denna rubrik utgör 60 kronor per 100 kilogram. Genom beslut av 1933 års riksdag fastställdes för dessa artiklar en tilläggstull, likaledes utgående med 60 kronor per 100 kilogram. För isoleringsflaskor avsedda skyddshylsor, vilka vanligen bestå av lackerad järnplåt, hänföras däremot, om de inkomma särskilt för sig, till nr 882 (stat. nr 1553) med en tull av 55 kronor per 100 kilogram.

I motiveringen till förslaget anför motionären, att syftemålet med den tilläggstull, som vid 1933 års riksdag genomfördes för isoleringsflaskor samt färdiga, lösa glas därtill, icke vunnits, enär formuleringen av bestämmelsen givit möjlighet att undgå tilläggstullen på det sätt, att flaskorna infördes i delar, glas och hylsor var för sig, varvid hylsorna endast droge en tull av 55 kronor per 100 kilogram.

Då det av motionären framställda förslaget avser att giva full effektivitet åt 1933 års riksdags beslut angående tilläggstull å isoleringsflaskor, synes en ändring i den föreslagna riktningen böra komma till stånd. Utskottet har emellertid funnit en dylik ändring lämpligen böra vidtagas på det sätt, att till tulltaxenr 714 fogas en anmärkning av innehåll, att till detta nummer även hänföras lösa hylsor till isoleringsflaskor.

Utskottet.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

Hemstället.

1) att riksdagen måtte, med bifall till motionen II:105 av herr Nylander, besluta, att nr 354 i gällande tulltaxa skall hava följande ändrade lydelse:

Tull
för 100 kg
kronor

Arbeten av kork eller korkavfall:

354 block, plattor, rör, formstycken och
andra dylika grövre arbeten av
korkavfall

N 10: —

2) att riksdagen måtte, i anledning av motionen II: 229 av herr Leffler, besluta,

a) att till tulltaxenummer 545 skall fogas en anmärkning av följande lydelse:

Anm. till nr 545. Enligt detta nummer tulltaxeras även till spinnermaskiner avsedda spindelband av bomull.

b) att den under samma tulltaxenummer befintliga anmärkningen skall betecknas:

Anm. till nr 541—545.

3) att motionen II: 418 av herr Hansson i Örebro, om minskat tullskydd för diagonalstickad sammet, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd;

4) att riksdagen måtte, i anledning av motionen II: 111 av herr Hagberg i Malmö, besluta, att nr 661 och 662 i gällande tulltaxa skola hava följande ändrade lydelse:

			Tull för 100 kg kronor
661	Smärgel-, glas-, sand- och annat slip- eller polerpapper, även nedskuret, utstansat eller på annat sätt tillfor- mat	T/E	10: —
662	Polerduk, jämväl i tillklippta, tillskur- na eller utstansade stycken, även med sömnadsarbete	T/E	35: —

5) att riksdagen måtte, med bifall till motionen II: 110 av herr Hagberg i Malmö och i anledning av motionen II: 237 av herr Linnér, besluta, ~~att~~

a) att nr 682 i gällande tulltaxa skall hava följande ändrade lydelse:

	Tull för 100 kg kronor
--	------------------------------

Golv- och väggplattor:

av 3 cm tjocklek eller däröver:

av mindre tjocklek:

oglaserade:

682 enfärgade T 3: —

b) att för nämnda varuslag utöver tull, som stadgas i tulltaxan, skall utgå tilläggstull på sätt nedan sägs:

Tulltaxe- nr	Statistiskt nr	V a r u s l a g	Tilläggstull för 100 kg kronor
		Golv- och vägglattor: av 3 cm tjocklek eller däröver: — — — — — av mindre tjocklek: oglaserade: enfärgade..... T	2: —
682	1271		

e) att i stället för nr 684 och 685 i gällande tulltaxa skola införas fyra tulltaxenummer av följande lydelse:

Tull
för 100 kg
kronor

Golv- och vägglattor:

av 3 cm tjocklek eller däröver:

— — — — —

av mindre tjocklek:

— — — — —

glaserade:

enfärgade:

684: 1 med en tjocklek av mindre

än 9 mm T 18: —

684: 2 andra T 10: —

flerfärgade:

685: 1 med en tjocklek av mindre

än 9 mm.. T 28: —

685: 2 andra T 16: —

d) att i stället för anmärkningen under tulltaxenr 681 skall efter nr 685: 2 införas en anmärkning av följande lydelse:

Anm. 1. Till grund för tulltaxeringen av klyvstenar, hänförliga till golv- och vägglattor, lägges varans minsta tjocklek i kluvet skick.

e) att den under nr 685 i tulltaxan befintliga anmärkningen skall betecknas med 2;

6) att riksdagen måtte, i anledning av motionen II: 228 av herr Leffler, besluta,

a) att efter nr 714 i gällande tulltaxa skall införas en anmärkning av följande lydelse:

Anm. 1. Till nr 714 hänföres även lösa hylsor till s. k. isole-ringsflaskor.

b) att den under nämnda tulltaxenummer befintliga anmärkningen skall betecknas med 2; samt

7) att riksdagen måtte, under förutsättning att riksdagen bifaller vad utskottet under punkterna 1), 2), 4), 5) eller 6) hemställt, förklara,

att av riksdagen sålunda beslutade ändringar i och tillägg till tulltaxan skola träda i kraft å dag, som Kungl. Maj:t bestämmer.

Stockholm den 9 april 1934.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande:

vid beslut angående punkterna 1) och 2):

herrar Nilsson i Kristianstad, Bårg i Katrineholm, Carlsson i Gävle, Jönsson i Slätåker, Åström, Nilsson i Landeryd, Lövgren i Boden, Björklund, Nylander i Stockholm, Olsson i Ramsta, Ericson i Boxholm, Lithander, Wahlmark, Forssberg, Sjödahl, Löfvander, Werner i Hultsfred, Eklund, Heiding och Hagberg i Malmö;

vid beslut angående punkterna 3)—7):

herrar Nilsson i Kristianstad, Bårg i Katrineholm, Carlsson i Gävle, Jönsson i Slätåker, Åström, Nilsson i Landeryd, Lövgren i Boden, Björklund, Olsson i Ramsta, Ericson i Boxholm, Lithander, Wahlmark, Forssberg, Sjödahl, Löfvander, Werner i Hultsfred, Eklund, Heiding, Johansson i Krogstorp och Hagberg i Malmö.

Reservation

vid punkten 3):

av herr *Björklund*.
